

VINKOVCI

1891. PRVO VINKOVAČKO OPĆE GOSPOJINSKO DOBROTVORNO DRUŠTVO
1917. HRVATSKO GOSPOJINSKO DOBROTVORNO DRUŠTVO
1936. "HRVATSKA ŽENA"
1994. "HRVATSKA ŽENA"

HRVATSKA ŽENA

godina XXVII.

prosinac, 2023. Broj 43

Fotos: Zvonimir Tanocki, crkva sv. Ćirila i Metoda, Vinkovci

NEKA PRAVI DUH BOŽIĆA ZASJA U NAŠIM SRCIMA I OSVIJETLI PUT

Prošla je još jedna godina, budimo zahvalni na svim lijepim uspomenama koje nam je ponudila. Ukrašene trgovine, ulice, domovi..... izvanjski su znakovi da je došao Advent – doba iščekivanja rođenja Isusa Krista, Spasitelja svijeta.

Da li smo ikada pomislili da Advent nije samo vrijeme. Advent su ljudi koje primamo sa srcem. Advent je osoba u potrebi koja čeka našu blizinu, suosjećanje, pomoć. Advent je u našem strpljenju da križeve života nosimo kao put i putokaz ka Uskrsu. Advent treba biti u našim srcima svih 365 dana u godini kako bismo bili „sol zemlje i svijetlost svijeta“

Neka pravi duh Božića zasja u vašim srcima i osvijetli vaš put.

Želim vam čestit Božić i Novu godinu ispunjenu vjerom i spokojem.

Ljubica Potočić

SRETAN BOŽIĆ

Sretan Božić!-ponoć šapće
i smiju se zvijezde male.
Na današnji dan se rodi
Bog svemožni usred štale.

Sretan Božić!-kliču zvona
i pjev njihov zrakom leti,
a u crkvi razliježu se
od radosti zvuci sveti.

„Slava Bogu na visini“
pjevao je zbor anđela.
Slava Bogu-zapjevajte
i vi danas vedra čela.

Sretan Božić!-i ja svima
od sveg svoga srca želim,
i tome se dragom danu
s vama dušom svom veselim.

Dr.Đuka Marić
vinkovački župnik

BOŽIĆ-NAŠ NAJRADOSNIJI BLAGDAN

Veliki Bog poslao je dijete (Djetešce, Isusić, Isusek, Božić)! Stvoritelj (Bog Otac) je ispunio svoje obećanje i dao nam je najveće Blago. Spasitelj je došao, u noći se rodilo Svjetlo (Mlado Sunce s visine). Učinimo Isusa radosnim, pohitimo i mi k njemu kao pastiri i mudraci. Pohitimo mi k Njemu kao što je On pohitio k nama. Otvorimo svoja srca, darujmo ono najljepše u sebi. Tako će se dogoditi susret Boga i čovjeka jer samo Bog i čovjek zajedno mogu ovaj svijet učiniti ljepšim mjestom za život.

Na ovom svijetu žive različiti ljudi, bogati, siromašni i srednji; lijevi, desni i umjereni, nametljivi, povučeni i skromni; nasilni, nenasilni i mirotvorci...Svi ti ljudi imaju nešto dobrog u sebi jer od Dobroga potječu, od Boga. Ta Bog je Stvoritelj svih ljudi. On nam je svima Otac. Ocem ga nazivamo i zazivamo u Očenašu.

Došašće je isteklo, pripremali smo se i više ili manje smo se i pripremili za blagdan Božića. Sad valja slaviti. Čestitajmo jedni drugima od srca. Neka se osjeti da grijeh nema moć nad nama. Zaboravimo na uvrede, nanesene štete, rane i ozljede.. Neka Ljubav koja je došla među nas i u nas učini sve novim. Započnimo novu godinu u snazi Božića, u snazi Emanuela (Bog s nama i u nama).

Pater Ilija Sudar, SAC

BOŽIĆ U NORVEŠKOJ, JUL I NORGE

Norvežani su kroz povijest slavili sve, od boga Saturna do zimskog solsticija. Kršćansko slavlje Božića uvedeno je u ovoj zemlji u 11 stoljeću. Nordijski žrtveni festival tada se poklopio s Isusovim rođenjem 25. prosinca. Božić kakav se danas slavi s običajima poput Djeda Božićnjaka i obilaska drvca nastao je tek u 19. stoljeću.

Od kraja studenog sve je u znaku božićnih priprema. Spremaju se i ukrašavaju kuće i trgovine. U tjednima prije Božića uobičajeno je da tvrtke pripreme predbožićni domjenak sa hranom i yabavom koji se naziva Julebord.

Na Mali Badnjak 23. prosinca običaj je da se unosi i okiti božićno drveće. Prave se kućice od paprenjaka koje služe za ukras, a jedu se iza Božića. Kuha se rižina kaša koja se posipa sa šećerom i cimetom i komadićima maslaca. Badem se sakrije u kašu, a sretni nalaznik kao nagradu dobije marsipangris – malo prase od marcipana.

Badnjak, 24. prosinca, vrhunac je božićnog slavlja. Prvi dio dana obično prolazi u paničnoj akciji kupovine posljednjih darova koji se slažu pod bor.

Božić se poziva u 17.00 sati.

Crkvena zvona u norveškim crkvama zvone točno u 17.00 sati čime navješćuju dolazak Božića i pozivaju na božićnu službu koja se održava u poslijepodnevnom satima na Badnjak.

U Nordijskim zemljama slijedi običaj jedenja božićne večere na Badnjak.

Svijetlo i vatra još od poganskih vremena imaju veliku ulogu u Nordijskim zemljama. Osim što je stvarala udobnost i toplinu, vatra i svjetlo trebali su štiti od zlih sila koje su po davnim vjerovanjima bile najjače u vrijeme Božića. Svijetlo je trebalo gorjeti svu noć i netko od ukućana je morao dežurati da se ne

ugasi. Danas se koriste električne svijeće i lampe koje gore na stolu i u svakom prozoru kuće. Na vrata se stavljaju vijenci, prozori se ukrašavaju lampama u obliku zvijezde, od ukrasa prevladavaju vilenjaci, anđeli, zvjezdice, a božićno drveće je uglavnom bor.

Diljem zemlje ljudi se okupljaju za Badnjak kada se postavlja božićni stol, hrana se servira poput švedskog stola s hladnim i toplim jelima koja bi trebala ostati preko noći na božićnom stolu, jer prema starim vjerovanjima u to doba mrtvi obilaze svoje bližnje i goste se s njima.

Tradicija prehrane je najstarija od božićnih tradicija. U kolačima su najzastupljeniji marcipan i orašasti plodovi, paprenjaci i rižina kaša.

U obalnim krajevima dominira riba. Lutefisk je obično bakalar sušen na zraku na sjeveru norveške koji se namače u vodi više od tjedan dana nakon čega se obogaćuje lužinom kako bi dobio želatinastu strukturu, te se opet namače u vodi kako bi postao jestiv. Nakon tih priprema kuha se u vodi ili peče u foliji, a služi se prelivem maslacem i komadićima pržene slanine uz kuhani krumpir i pire od graška, a priprema se samo za Božić. Na obiteljskom stolu može se naći i svježe skuhan bakalar u bijelom umaku uz krumpir i mrkvu. U unutrašnjosti zemlje prevladava mesna prehrana, a karakteristično je što se također jede samo za Božić. Dimljena i nasoljena janjeća rebra i kotleti namaču se u vodi noć prije, a potom kuhaju na pari satima. Ovo jelo zove se pinnekjot, a služi se uz pire od podzemne korabe, namirnice koja je u bliskom srodstvu s repom, a nastala je križanjem kupusa i mrkve. Nama blisko jelo koje se služi isključivo za Božić je Ribbe – pečena svinjska rebra s hrskavom kožicom uz pečene krumpire. I neizostavna Božićna kaša još od poganskih vremena. Medisterkaker – pogačice od mesa u kojem se koristi sitno mljeveno svinjsko meso u koje se dodaju mlijeko, sol, krumpirovo brašno, muškati oraščić i mljeveni đumbir. Oblikuje se kao faširana šnicla i peče na maslacu. Služi se uz jabuke i suhe šljive pečene na tom istom maslacu.

Na Badnju večer obitelj i prijatelji se okupljaju, uhvate se za ruke i kruže oko okićenog bora pjevajući

božićne pjesme. Nakon tog slijedi vrhunac proslave Božića, čestitke i otvaranje darova.

Cijeli božićni ugođaj koji imamo danas i u Hrvatskoj potječe još od poganskih vremena iz nordijskih zemalja. U nordijskoj tradiciji postojao je fjosnissen patuljak iz staje s dugom bijelom bradom i crvenom kapom koji je živio u staji i pazio na životinje. Taj Djed božićnjak u starim danima uopće nije imao veze s Božićem, već je pripadao životu na seoskom imanju i bio je uzet u obzir u svakodnevnom životu. Prvo se povezao s božićnom tradicijom na selu jer su ljudi mislili da će dobro piti i jesti na Badnjak. Patuljak je također bio poznat po svojim magičnim moćima, a mogao je biti čudesan i nestalan pa se o njemu trebalo dobro brinuti. Mogao je činiti zlo i nauditi ljudima i životinjama ako se s njim ne postupa dobro. Za Božić morali su mu servirati kašu i pivo, kako bi ga udobrovoljili. Na mnogim mjestima nakon božićne večere stol se nije raščišćavao kako bi Djed Božićnjak mogao doći i poslužiti se. Obično je bio nevidljiv, ali neki tvrde da su ga vidjeli.

Damir Marašek

BOŽIĆNO DRVCE

Došlo je najljepše doba godine, onda kada čarolija zaposjedne svaki kutak naše planete, i zatiraju srca od onog dječjeg veselja i neka nas toplina, obuzme potpuno i posebno. Doba godine kada počinjemo uviđati na čemu treba biti zahvalan, doba godina kada sitnice dobivaju vrijednost...onu pravu, ogromnu, veličanstvenu...da da to je to doba godine, ususret Božiću, najradosnijem blagdanu...

Miris ove biljke je ono što Božić čini posebnim, tu i tamo nabacimo koju kuglicu, lampicu i svijećicu i ova biljka postaje unikat svake kuće. Riječ je o Božićnom drvцу.....sad neki znanstvenik, botaničar ili biolog bi me mogao prekoriti zbog ove izjave, jer Božićno drvece ne postoji u taksonomiji. Bor koji veliki broj ljudi koristi, za ovaj ukras Božića zapravo je netočan. Pa svi govore idem kupiti/okititi bor za Božić. Ali sam naziv "bor" nije točan, jer Vi u svojim domovima ne kitite borove.... kitite neku drugu vrstu crnogoričnog drveta, i upravo o njima će danas biti riječ.

Pa krenimo....dakle sva naša Božićna drvca pripadaju porodici borova (Pinaceae)....sad već vidim nečiju pametnu glavicu koja govori, pa kako smo onda u krivu kad kažemo da imamo bor.....ali pojasniti ću Vam to na jednostavan način...to je kao da kažete idem kupiti tri kile ruža da mogu napraviti jabučni ocat, jer jabuke pripadaju porodici ruža...jasnije sad?! Zato ne bi božićno drvece trebali nazivati borom. U tu porodicu pripadaju najznačajnija tri roda: borovi (Pinus), jela (Abies) i smreke (Picea)

Smreka (Picea abies) je najpoznatije Božićno drvece, ja ću biti slobodna i reći da je najraširenije i najprodavanije drvece od bilo kojeg drugog, u ovim zimskim danima. Picea inače dolazi od lat riječi piceus što znači bogat smolom. Smreka daje dosta smole i izrazito je zdrava biljka. Od soka smreke spravlja se napitak koji se koristi za liječenje šećerne bolesti. Osim soka od smreke koristan za zdravlje je i čaj od smreke. Čaj od plodova smreke jača živce i želudac, čisti krv, odvodi otrovne plinove, a s mokraćom i loše sokove, izaziva znojenje, liječi vodenu i bubrežnu bolest, čisti jetru, drobi i odvaja kamence i pijesak iz žuči, bubrega, mokraćnog mjehura.

Drugo drvece po zastupljenosti za vrijeme Božića je Obična jela (Abies alba), iako je naziv običan vjerujte mi da u stvarnosti ovo drvece nije nimalo obično. Jela više izgledom podsjeća na čunj, ali kad ju pogledate ima izgled piramide baš poput smreke...inače ova dva roda, smreka i jela se najviše miješaju, točnije lako se pobrkaju tko je tko. Igljice su mu tamnozeleno boje na površini, odnosno na licu, a na naličju ima posebni identifikacijski broj....a to su dvije uzdužne bijele pruge---i to je jedan od glavnih načina kako da lako raspoznate smreku i jelu...

I sad onaj rod koji je toliko učestal imenom kod nas, a to je Obični bor (Pinus sylvestris) ili drugi naziv mu je bijeli bor, da da postoji i crni bor....i o tome ću Vam u par crtica....Obični bor je potpuno drugačiji od jela i smreke, istina ima i on iglice i češere, ali izgledom toliko odudara od ova dva da će Vam postati jasno zašto se trudim naučiti Vas da pravilno govorite. On je različitog oblika, grbav, visok, nakošen...i vrlo rijetko piramidalan.

Njegove iglice su ogromne naspram jela i smreke, i spojene su pri vrhu, pa ih ja vrlo često volim usporediti sa ukosnicama za kosu, ili šestarom... Eterično ulje bijeloga bora blagotvorno djeluje na cijeli respiratorni sustav i pomaže u liječenju išijasa, lumbaga i reume, ali i stimulira rad nadbubrežne žlijezde. U zemljama Dalekog istoka crni bor (Pinus nigra) najčešće simbolizira životnu snagu, nepokolebljivost i besmrtnost, a borove sjemenke, iglice i smola, prema predanjima, predstavljaju hranu taoističkih besmrtnika. Od njih im navodno tijelo postaje tako lagano da mogu poletjeti. Ako se borova smola cijedi niz drvo i pada na zemlju od nje će, vjeruje se, za tisuću godina izrasti čudesna gljiva fu-ling od koje se spravlja eliksir vječne mladosti

Magdalena Parat

ŽUPA SV. ĆIRILA I METODA

Župa sv. Ćirila i Metoda, slavenskih apostola, smještena je na jugoistočnom dijelu grada Vinkovaca i obuhvaća jedan dio gradske četvrti „Radićev blok“ te Jošine i Novu branu (Trbušance). Rijeka Bosut dijeli ovu župu od Župe sv. Vinka Pallottija, ulica Ruđera Boškovića od Župe sv. Euzebija i Poliona, a dio ulice Bana Josipa Jelačića i pruga uz Brčansku ulicu od Župe Blaženog Alojzija Stepinca. Župu je svojim dekretom 1981. godine osnovao biskup Ćiril Kos. U vremenu njezina osnutka župi su pripadali i Mirkovci sve dok 2010. godine dekretom biskupa Marina Srakića nije bila osnovana Župa Blaženog Alojzija Stepinca kao najmlađa župa grada Vinkovaca i okolice.

Prvim župnikom Župe sv. Ćirila i Metoda 1. rujna 1983. godine bio je imenovan vlč. Petar Ćorluka. Pred njim se nalazio veliki zadatak okupljanja vjernika te izgradnje župne crkve i župne kuće. Sadašnja crkva građena je od 1983. do 1985. godine. Projekt je izradio arhitekt Željko Markasović. S obzirom da su zaštitnici župe, sv. Ćiril i Metod, braća rodom iz Soluna u Grčkoj, crkva je zamišljena u obliku grčkoga križa. Time se ujedno htjelo imitirati starohrvatsku crkvu u Ninu. Crkva je s godinama postepeno uređivana. Veliki mozaik iza glavnog oltara koji prikazuje svetu solunsku braću kako donose kršćanstvo hrvatskome narodu i mole za jedinstvo Kristove Crkve izradio je 1999. godine akademski slikar Vladimir Meglić. Osam vitraja u crkvi prikazuju osam crkvenih otaca. Četvorica su oci zapadne (latinske) Crkve: sv. Ambrozije, sv. Augustin, sv. Jeronim i sv. Grgur Veliki. Njihovi vitraji smješteni su na zapadnom dijelu crkve. Druga četvorica su oci istočne (grčke) Crkve: sv. Bazilije Veliki, sv. Grgur Nazijanski, sv. Ivan Zlatousti i sv. Atanazije Aleksandrijski. Njihovi vitraji smješteni su na istočnom dijelu crkve.

Velečasni Petar Ćorluka, u prostorijama župne kuće i dvorane, 1992. godine osniva čuvalište za djecu koje ubrzo postaje novi Katolički dječji vrtić u Vinkovcima, a od svoga osnutka nosi naziv „Eden“. Uz ovaj vrtić koji se nalazio u crkvi kasnije je osnovana i njegova podružnica „Srce Marijino“ u Vinkovačkom Novom Selu. Tako, osim redovitog pastoralnog života, ova župa na poseban način već više od 30 godina skrbi i o katoličkom odgoju predškolske djece. Danas vrtić broji preko 200 djece podijeljenih u 10 skupina o kojima brine 27 zaposlenika.

Velečasni Petar Ćorluka bio je župnik punih 15 godina, a nakon njega, 1. kolovoza 1998., na mjesto župnika dolazi vlč. Stjepan Vukovac koji je zaslužan za izgradnju nove crkve u Mirkovcima. Župnik Vukovac župom upravlja do 18. kolovoza 2007. godine, kada na njegovo mjesto dolazi vlč. Tomislav Korov. Službu župnika obavljao je devet godina, a naslijedio ga je 27. lipnja 2016. godine vlč. Anđelko Cindori. Sadašnji župnik, vlč. Mario Brkić, župu je preuzeo 25. kolovoza 2021. godine.

Župa danas broji oko 2.500 vjernika u 630 kućanstava. Od samih početaka u župi pastoralno djeluju časne sestre Služavke Maloga Isusa. Župa ima dva pjevačka zbora (odrasli i dječji), misijsku i karitativnu skupinu, a redovito se okupljaju ministranti i čitači. Najveća radost ove župe jesu brojne mlade obitelji s malom djecom koje stvaraju novu budućnost naše zajednice.

Vlč.sc.mr.Mario Brkić, župnik

MISA ZADUŠNICA

Društvo Hrvatska žena Vinkovci odabralo je svetkovinu Blažene Djevice Marije (Lurdska Gospa) kao dan molitve za sve žive i dan sjećanja na pokojne članice, koje spavaju u snu mira čekajući uskrsnuće u vječni život. Svetoj misi u crkvi sv. Euzebija i Poliona, koju je 11. veljače ove godine predvodio župnik Florijan Kvetek, prisustvovala su članice Društva. Dio članica, uz orguljašku pratnju Branke Domaćinović, svojim pjevanjem uvećao je ovu prigodu. U mislima smo bili s pokojnim članicama: Nadom Šarić, Anicom Hardi, Terezijom Ulman Čurilović, Blaženkom Vinkov, Josipom Glavota, Mandicom Frajnd, Katicom Mađarević, Dragicom Puljko, Zdenkom Petričević, Ivkom Haluška, Jasnom Sejbl, Anđelkom Lešić, Hildom Babić, Barićom Lošić, Anom Marašek, Anom Dizdar, Zlatom Horvat i Katicom Blažević.

Branka Domaćinović

POTREBA ZA PALIJATIVNOM SKRBI SVE JE VEĆA

Župnik središnje vinkovačke Župe sv. Euzebija i Poliona Florijan Kvetek predslavio je na blagdan Blažene Djevice Marije Lurdske i Svjetskoga dana bolesnika, u subotu 11. veljače 2023.g.u istoimenoj crkvi večernje misno slavlje. Suslavio je župni vikar Dominik Nedeljković. Misi su nazočile i članice Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci koje su nakon mise, u suradnji s Centrom za koordinaciju palijativne skrbi Doma zdravlja Vinkovci, organizirale predavanje na temu „Palijativna skrb na području Vinkovaca“.

U prigodnom slovu predsjednica Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci Ljubica Potočić, dr. med., rekla je, kako je jedan od osnovnih zadataka Društva humanitarni rad, što je rezultiralo povezivanje s palijativnom skrbi u Vinkovcima i u Vukovarsko-srijemskoj županiji. „Očekujem da će netko ovdje među nama imati potrebu uključiti se u volonterstvo i postati neformalni njegovatelj, i time pomoći profesionalcima koji se time bave“, rekla je dr. Potočić. U suradnji s Hrvatskim liječničkim zborom, Hrvatskim društvom za palijativnu medicinu – Ogrankom vukovarsko-srijemskim, Društvo „Hrvatska žena“ Vinkovci tiskalo je letak „Pomozi mi da lakše dočekam sutra...“ s podacima i kontaktima centara za palijativnu skrb u Vukovarsko-srijemskoj županiji.

Prvo predavanje održala je predsjednica tima za razvoj sustava palijativne skrbi Vukovarsko-srijemske županije, v. d. predsjednice Ogranka Hrvatskoga društva za palijativnu medicinu pri Hrvatskom liječničkom zboru Vukovarsko-srijemske županije i dopšredsjednica Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci Margareta Čalić, dr. med. spec. fiz. medicine i rehabilitacije. „Pacijenti koji su oboljeli od malignih bolesti, teških kroničnih

neizlječivih bolesti, teških neuroloških bolesti, teških cerebralno vaskularnih bolesti s posljedicama, traže pomoć, palijativnu skrb, koju mi na području cijele Vukovarsko-srijemske županije pružamo. U sklopu toga krenuli smo u razvoj palijativne skrbi na području naše županije prije deset godina. U tih deset godina razvili smo palijativnu skrb, slušali smo potrebe našega stanovništva, lokalne zajednice, više puta smo pregovarali i sa županijom te nadležnim ministarstvom. Na kraju, Vlada RH je 2017. godine donijela Nacionalni program razvoja palijativne skrbi u Hrvatskoj, i mi smo uspjeli oformiti i ugovoriti mobilne palijativne timove na primarnoj razini, znači pri domovima zdravlja, i ugovoriti bolničke palijativne krevete na sekundarnoj razini u obje bolnice, vinkovačkoj i vukovarskoj“, rekla je dr. Čalić. Vukovarsko-srijemsku županiju pokriva pet zdravstvenih ustanova – dvije bolnice i tri Doma zdravlja. „Uspjeli smo u svaki Dom zdravlja u Vinkovcima, Vukovaru i Županji, oformiti mobilne timove koji pružaju palijativnu skrb lokalnom stanovništvu. I dalje ćemo se razvijati jer je potreba za palijativnom skrbi sve veća. Počeli smo raditi na terenu. Uvidjeli smo da ima mnogo problema. Ustrajnošću, dobrim timskim radom, uspijevamo se dalje boriti za razvoj palijativne skrbi u našoj županiji“, rekla je dr. Čalić. Izvijestila je kako se radi nova Nacionalna strategija za razvoj palijativne skrbi u Hrvatskoj u kojoj će posebna pozornost i oblici palijativne skrbi biti posvećeni vulnerabilnim skupinama poput djece, branitelja, gerijatrijskih bolesnika, psihijatrijskih bolesnika, osoba na respiratoru, osoba s invaliditetom i drugih.

Predavanje je održala i koordinatorica za palijativnu skrb pri Domu zdravlja Vinkovci Hermina Fridl, mag. med.techn. Pojasnila je kako je palijativna skrb pristup koji ne liječi bolesne, nego pokušava što više suzbiti neugodne simptome koji sprječavaju i otežavaju čovjekov normalan život. Govoreći o tome kako palijativna skrb djeluje na području Vinkovaca i okolice istaknula je kako postoji koordinator za palijativnu skrb i mobilni palijativni tim, jedna prvostupnica sestrinstva i tri liječnice specijalistice Margareta Čalić, Marija Švagelj i Tatjana Čičak. „Svi pacijenti mogu se obratiti liječniku obiteljske medicine koji šalje nalog koordinatoru ili se mogu direktno javiti Centru za koordinaciju palijativne skrbi. Pokušavamo, koliko god možemo, pokriti veliki dio potreba koji pacijentu treba“, rekla je, među ostalim, Fridl.

Posljednja predavačica bila je voditeljica Ureda Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci Jasminka Parat, bacc. iur. Osvrnuvši se na volonterstvo u palijativnoj skrbi, rekla je: „Zadaci palijativnoga volonterstva su provođenje vremena s bolesnikom, pružanje podrške, razgovor s bolesnikom, dogovor s obitelji bolesnika i članovima palijativnoga tima, pomoć bolesniku u svakodnevnom zadatcima i obvezama (čitanje novina, odlazak u kupovinu, zajednička molitva, manji kućanski poslovi).“ Posebno je istaknula odgovarajući način prezentiranja palijativne skrbi koja pridonosi kvaliteti života neizlječivih bolesnika, uključujući i članove obitelji. „Podizanje svijesti stanovništva o palijativnoj skrbi putem javnih tribina, sudjelovanja u radio i TV emisijama, člancima u lokalnom časopisu, novinama, edukativnim predavanjima, najbolji je način za prepoznavanje potrebe za palijativnom skrbi“, rekla je Parat.

Nakon predavanja Vlasta Vučevac, dr. med., predsjednica Hrvatskoga društva za palijativnu medicinu Hrvatskoga liječničkoga zbora istaknula je važnost volonterstva u palijativnoj skrbi. „Hoćemo da put osobe od neizlječive bolesti do kraja njezina života bude popločen ljubavlju, pažnjom, da sačuvamo kvalitetu života i da osoba ne pati od boli, samoće, gladi, žeđi, u ranama. To su naši osnovni ciljevi. Svatko tko pomaže drugome, jako se dobro osjeća“, rekla je dr. Vučevac. „Put Društva ‘Hrvatska žena’ Vinkovci je poznat, a to je humanost, humanost i humanost. I nas u palijativi upravo vodi humanost. Znači veliko srce, ljubav, poštovanje. Papa Franjo je rekao: ‘Bринite o bolesnima, pošтуйте ih’. Želim da do kraja godine imamo mnogo volontera koji moraju proći obuku“, rekla je dr. Vučevac.

Sestra Milosrdnih sestara sv. Križa u Vinkovcima Berhmana Katić, iznijela je svoje pozitivno iskustvo s bolesnom osobom i bolničkim osobljem, i stavila je i sebe i druge sestre na raspolaganje zdravstvenim djelatnicima koji pacijente, koji se boje smrti, slobodno mogu uputiti na njih kako bi im došle, ohrabrile ih. „To nam je dužnost na prvom mjestu. Hvala vam. Drago mi je vidjeti žensko osoblje u ovolikome broju, i koliko ste drage, mile i s koliko ljubavi radite ovaj posao. Pomolit ću se za vas“, rekla je s. Berhmana.

Tekst: Snježana Kraljivić

Nova kuhinja u stanu za maligno i teško oboljelu djecu HVALA DONATORIMA

Kažu „dobar glas daleko se čuje“. Da je tome tako doista potvrđuje prigoda koja je u slučaju Društva Hrvatska žena Vinkovci iznjedrila hvale vrijedan rezultat.

Zahtjev za donaciju Zakladi „Pevex“ s ciljem uređenja kuhinje u stanu u zagrebačkim Ravnicama a u kojemu borave maligno i teško oboljela djeca i njihovi roditelji za vrijeme aktivnog liječenja u zagrebačkim klinikama, uputili smo 17. veljače ove godine. Upućeni zahtjev je pozitivno riješen i mi smo u najkraćem mogućem roku dobili odluku temeljem koje smo mogli krenuti u realizaciju predviđenog. Odobrena je donacija bijele tehnike u iznosu od 1443,47 eura. Ovim projektom obnovljeno je 7 kvadratnih metara kuhinje koja je nakon dugogodišnjeg korištenja bila derutna, nefunkcionalna, i zahtijevala je odgovarajuću obnovu. Sredinom ožujka predsjednica i tajnica Društva preuzele su odobrene kuhinjske aparate, i uz svesrdnu pomoć gospodina Salopeka, koji je organizirao prijevoz, sve prevezli u stan. Uz pomoć donacija „Hrvatskih šuma“ (1327,23 eura), Zaklade „Pevex“ (1443,47 eura), AID Barić namještaj i interijeri „Salopek“ postavljena je kuhinja s novim kuhinjskim uređajima. Majstori koji su montirali kuhinju i priključak vode odradili su taj posao besplatno. Svima

njima Društvo „Hrvatska žena“ se zahvaljuje. Početkom srpnja „nova“ kuhinja zamijenila je staru. Čitav ovaj proces popratio je i HTV koji nam je omogućio izravno javljanje u emisiju „Dobro jutro Hrvatska“.

Svi donatori, pravne i fizičke osobe, roditelji djece koja se liječe a koji na kraće ili duže vrijeme borave u stanu, pomogli su u ostvarenju poboljšanja besplatnog smještaja najranjivije grupe korisnika, teško bolesne djece. Svakako valja istaknuti da veliku podršku roditeljima i djeci pruža sestra Mira Mioč iz reda Isusovih malih sestara, koja ih prati i pomaže, i velika je podrška Društvu. U cijelu priču su uključene i jedinice lokalne i regionalne samouprave Vukovarsko-srijemske županije koje su se prije tri godine uključile u sufinanciranje režija i održavanje stana koji na zagrebačkim Ravnicama (Maksimirsko naselje 19) egzistira već petnaest godina i u kojemu prema potrebi borave teško bolesna djeca i njihovi roditelji s područja Vukovarsko-srijemske županije, pa i cijele Hrvatske, ovisno o zauzetosti stana.

Jasminka Parat

DAN NARCISA

Pod pokroviteljstvom Općine Ivankovo i načelnika Marka Miličevića, Udruga umirovljenika europskih integracija za promicanje ljudskih prava i demokraciju Ivankovo, s predsjednicom Dragicom Žgela na čelu, obilježili su 27. ožujka ove godine „Dan narcisa“. Ova humanitarna akcija pokrenuta je od strane Hrvatske lige protiv raka dojke, s ciljem podizanja svijesti o važnosti pregleda u svrhu ranog otkrivanja raka.

Tako su članice ove udruge, pred crkvom Svetog Ivana Krstitelja“ u Ivankovu, organizirale podjelu narcisa uz dobrovoljni prilog. Sav prilog, prikupljen toga dana, uplaćen je na račun Društva Hrvatska žena Vinkovci, za potrebe rada društva.

Gospođa Žgela se zahvalila svim mještanima koji su se odazvali pozivu da sudjeluju u ovoj humanitarnoj akciji i koji su svojim novčanim priložima pridonijeli njezinom uspjehu.

Dragica Žgela

Duhovna obnova članica Društva Hrvatska žena Vinkovci u „Marijinom domu“ u Vinkovcima, u samostanu Družbe Služavki Malog Isusa SVJESNIJI DOŽIVLJAJ ZAJEDNIŠTVA

„I u poznim godinama može se činiti dobro. I u poznim godinama čovjek uvijek ima polje apostolata, pravo da moli“. Apostrofirajući ovaj citat iz duhovnog dnevnika sv. Vinka Pallottija, utemeljitelja Družbe katoličkoga apostolata, pater Ilija Sudar, župnik vinkovačke župe sv. Vinka Pallottija, započeo je svetu misu u sklopu duhovne obnove koja je za članice Društva Hrvatska žena Vinkovci održana 18. ožujka u kapelici Male Gospe „Marijinog doma“ u Vinkovcima. Tim riječima pater Ilija naglasio je kako nije lako biti star ali da je hvalevrijedno kada se i u tim godinama, na način primjeren starosnoj dobi, čini dobro, a to dobro Hrvatskoj, domovini vjere, čine članice ove udruge. „Želim da o toj zadaći danas razmišljamo, da Božju riječ detaljnije razmatramo, da se zapitamo gdje je moje srce, što je bitno, i da to srce uputimo Bogu, ljudima i domovini. Propovijed bi nas morala potaknuti da se zamislimo nad svojim životom, kako ga živimo i je li on u skladu s kršćanskom naukom“-istaknuo je pater Ilija Sudar. Tumačeći Evanđelje u kojemu prorok Hošea, jedan od starozavjetnih malih proroka, kaže da je ljubav mila, a ne žrtva, naglasio je kako je moguće da svojim životom ne dođemo do ljubavi, što potvrđuju primjeri pojedinaca koji idu u crkvu, mole se, a u obitelji ne razgovaraju. Takvima je

riječ Božja daleko. „Pokušajmo svoje srce uspraviti prema riječi Božjoj. Dobro je da se nadamo, da mu se preporučujemo. Kad Bog daje onda je drugačije. Poznavanje Boga je važnije od svih žrtava i obreda. Daj da rastemo u spoznaji Isusa Krista“-rekao je pater Ilija Sudar, župnik župe sv. Vinka Pallottija, te zaželio da ova korizma duhovno obogati obiteljskog zajedništvo, da pojedinac i njegov najbliži životni krug, obitelj, susjedstvo, rodbinstvo itd., uđu u sabranost i svjesniji doživljaj zajedništva.

Osim služenja svete mise duhovna obnova obuhvatila je i ispovijed, te križni put, pobožnost na spomen Isusove muke. Ispred svake od 14 postaja, koje slikom prikazuju Isusovu muku, od trenutka kada Isusa osuđuju na smrt do polaganja njegova tijela u grob, čitane su prigodne molitve-razmatranje za pojedinu postaju. Svaka postaja duboko se proživljavala, u životu svake članice ponaosob zrcalio se njezin životni put, razmišljalo se o temeljnim istinama naše vjere. I misno slavlje i križni put animirala je pjevačka grupa „Hrvatske žene“ predvođena Brankom Domaćinović.

Duhovna obnova članica ovoga Društva, koja ima dugu tradiciju i koja se prvotno održavala u Marijinom domu kod Slavenskog Broda s duhovnikom Ivanom Šešom, a potom više godina u Marijinom domu s duhovnikom Markom Bubalom, od 2000. pa sve do ove godine, zbog dobro poznatih epidemioloških razloga i Covida-19, nije se provodila, što je itekako nedostajalo u programskim aktivnostima udruge koje se, između ostalog, baziraju i na katoličkoj orijentaciji. Na radost članica Društva, tradicija prakticanja duhovne obnove u korizmeno vrijeme ponovo je nastavljena ove godine. Kao i uvijek do sad impresivna je bila susretljivost sestara Služavki Malog Isusa, Družbe koja je ove godine u rujnu svečano obilježila sto godina djelovanja u Vinkovcima.

Milka Vida

U okviru projekta **Kultura u kvartu Društvo Hrvatska žena Vinkovci** organiziralo tribinu i izložbu **PREDSTAVLJEN SVATOVAC I IZLOŽENI USKRSNI OTARČIĆI I SVATOVSKI OTARCI**

Vrlo zanimljiv kulturni sadržaj ponudile su članice Društva Hrvatska žena Vinkovci koje su uoči Mladog Uskrsa, 15. travnja ove godine, organizirale tribinu na temu svatovca i izložbu uskrsnih otarčića i svatovskih otaraka. Održan je u okviru projekta Kultura u kvartu, nove kulturne manifestacije koja Vinkovčanima i njihovim gostima nudi raznolike sadržaje koji se mogu pratiti po gradskim četvrtima.

S obzirom na to da je vrijeme bilo kišovito, ovaj sadržaj održan je ispred zgrade i u zgradi u kojoj ovo vinkovačko društvo ima svoje prostorije, na Trgu Josipa Runjanina. Započeo je nastupom Kulturno-umjetničkog društva „Slavko Janković“ iz Šiškovaca čiji su članovi spremili u narodne nošnje vrlo inspi-

rativno, s osjećajem da nastupaju na kakvoj velikoj pozornici i pred tisućama gledatelja, otpjevali nekoliko svatovaca, približivši gledateljstvu dio starog šokačkog običaja (svatova). Potom je u prostorijama Društva održana tribina na temu svatovca.

O tom šokačkom napjevu, o pjevanoj baštini istočne Hrvatske, ali i Vojvodine i južne Mađarske, znalački je govorila mr.sc.Ljubica Gligorević, etnologinja. „Svatovac je tradicijski vokalno-instrumentalni napjev s područja Slavonije, Baranje i Srijema, ženska svadbena pjesma na deseteračke dvostihove koja se nekada u Šokadiji pjevala za cijelo vrijeme trajanja svatova. U zanemarivo malo primjera može biti u osmercima i drugim stihovima.

Djevojke i snaše, rijetko i muškarci, pjevali su na deseteračke stihove o raznim temama vezanim uz svatovska događanja i same sudionike, te o budućim dužnostima i odnosima bračnih parova. Svatovac je jedan od načina komunikacije svatovskih skupina i važnih pojedinaca, te svojevrsni glazbeni lajtmotiv svatovskog slavlja. Slavko Janković, vinkovački, šokački i hrvatski kulturni djelatnik, promičući upravo svatovac, dao je značajan doprinos hrvatskoj etnografiji i etnomuzikologiji “-pojasnila je Gligorević i dodala kako ima razlike između svatovca i bečarca. Bečarac, koji nerijetko zna biti lascivniji, dobio je ime po bečarima koji su se pjevajući dvostihove deseterce vedroga sadržaja, uz poseban napjev, znali bečariti. Kao takav bečarac je zaštićen kao kulturno dobro Republike Hrvatske (2007.g) i uvršten na UNESCO-vu listu zaštićene nematerijalne kulturne baštine (2011.g).

„Brojne smotre folkloru diljem Hrvatske i glazbenici učinili su nešto više za bečarac, a nadam se da će i za svatovac“-naglasila je Ljubica Gligorević. U tom smjeru već se obavljaju razgovori i dogovara suradnja. „Imamo kontakt s Društvom Hrvatska žena iz Novog Travnika koji intenzivno rade na zaštiti svoga svatovca

kao dijela tradicijske kulture-običaja hrvatskoga katoličkog življa u Bosni i Hercegovini“-rekla je Ljubica Potočić predsjednica Društva Hrvatska žena Vinkovci. Razgovarajući o ovoj temi Ljubica Gligorević je istaknula da pokretači ove inicijative u susjednoj zemlji mogu prvo nacionalno zaštititi svoj svatovac, a onda pokušati zajednički. Govoreći o Smotri svatovskih običaja i napjeva koja se šest godina zaredom održava u Šiškovcima početkom rujna, Dražen Matijašević, predsjednik KUD-a Slavko Janković iz Šiškovaca, izrazio je želju da ugoste društva iz drugih država, i to ona koja njeguju izvedbu svatovca. „U eri globalizacije svi svatovski običaji nestaju i treba ih sačuvati od zaborava. To uostalom i je naša misija kroz održavanje Smotre svatovskih običaja i napjeva“ -istaknuo je predsjednik šiškovačkog KUD-a.

Osim o svatovcu, Ljubica Gligorević govorila je i o postavu izložbe koju je pripremlilo Društvo Hrvatska žena Vinkovci. „Izlagačice su članice Društva i prijatelj. Otarčići, mali otarci kojima se prekrivaju korpekošarice s jelom koje se nosilo u Crkvu na blagoslov za Uskrs, izrađene su tehnikom šlinganja, rišaljea i toleda. Neki su doista vrlo stari, neki su rađeni zlatovezom, a imamo i onih koji su rađeni strojno. Što se tiče svatovskih otaraka posebno bih izdvojila vrlo stari i posaban otarak koji je za ovu prigodu donijela Marija Mišetić. Naravno, svi izloženi otarčići i otarci, s Vinkovačkog i Đakovačkog područja, zaslužuju našu pozornost. Sačuvani su i predstavljeni javnosti“ -rekla je Gligorević.

Izložba i tribina upotpunjeni su još jednim sadržajem. Na štandu ispred prostorija Društva članice su prodavale kolače i rezance, te druge uratke, rukotvorine izrađene njihovim vrijednim rukama.

Milka Vida

Jednodnevni izlet u Olovo u BiH HODOČASTILI SMO U MARIJANSKO SVETIŠTE GOSPE OLOVSKE

Putovanja u društvu članica udruge Društva Hrvatska žena Vinkovci uvijek su me posebno veselila. Rado sam upoznavala nova mjesta, ljude i običaje u Lijepoj našoj ili u inozemstvu.

U proljeće, na dan svetog Josipa radnika, zaputile smo se u susjednu Republiku Bosnu i Hercegovinu, hodočastiti Gospi Olovskoj u drevni grad Olovo.

Ranim jutrom, još se magla izmjenjivala sa sunčevim zrakama, autobus s dvadesetak putnika i

vozačem približavao se Županji i rijeci Savi. Tiho moleći željele smo da nam prijelaz preko granice prođe bez poteškoća. Nakon nešto sporijeg prelaska granice, nekoliko dosjetki i šala simpatičnog vozača pokrenule su pozitivnu energiju tako potrebnu svima koji hodočaste. Dragu nam ravnicu zamijeniše brda i planine i vijugave ceste koje je vozač s lakoćom svladavao. U planinama je proljeće tek počelo, proljetnice i „behar“ kitili su slikovita sela i gradove. Uz krivudavu rječicu i lijepu prirodu i sve više vozila na cesti približili smo se našem cilju. Hodočasnici iz više pravaca žurno su hodali moleći s pouzdanjem i vjerom da će čudesna Gospa Olovska uslišati svaku njihovu molbu, da se uz Božju pomoć i njezin zagovor mogu uspješno nositi sa svakim teretom koji im život donese. Skrivena u dolini između rascvjetanih brda pojavila se prelijepa kamenom građena crkva

posvećena Majci Božjoj, Gospi Olovskoj. Ukrašeni oltar bio je spreman za služenje svete mise za mnoštvo vjernika. Veliki broj svećenika i hodočasnike pozdravio je mons. Tomo Vukšić, nadbiskup vrhbosanski. Uz skladno pjevanje franjevačkih bogoslova završila je svečana misa. Nakon što su se vjernici raspršili prema svojim prijevoznim sredstvima ili na zajednički objed članice vinkovačkog Društva Hrvatska žena susrele su se s članicama udruge Hrvatska žena iz Travnik. Nakon fotografiranja, pozvale su nas na druženje u obližnji restoran. Pune košare specijaliteta brzo su nas podsjetile na dosadašnje susrete s obje strane rijeke Save. Na povratku u Vinkovce, zaustavili smo se na usputnoj livadi da „pogledamo“ i kušamo što su nam pripremile naše drage Travničanke. To je bila prava gozba. Hvala im na darovima koji su nam okrijepili tijelo i dušu. Duhovno osnaženi nakon lijepo provedenog izleta u Olovo, hodočašća Gospi Olovskoj, sretni i duhovno osnaženi vratili smo se u naše Vinkovce.

Nediljka Kovačević

Likovna radionica „Mama i ja u gradu“ SLIKOVNO PRIKAZAN ODNOS MAJKE I DJETETA

U okviru projekta „Umjetnošću do socijalne osjetljivosti u digitalnom okruženju“ Društvo Hrvatska žena Vinkovci ususret nadolazećem Majčinom danu predstavila je svoje djelovanje i rad kroz likovnu radionicu za najmlađe i njihove majke. Likovna radionica održala se 6.svibnja 2023.godine u lapidariju Gradskog muzeja Vinkovci. Uz predsjednicu Društva Ljubicu Potočić, te Mirtu Štrk, Jasminku Parat i ostale članice, radionicu je vodila grafička diza-

nerica Sandra Turić, koja je za ovu prigodu dizajnirala čestitke (razglednice) s prepoznatljivim slikama grada Vinkovaca i prikazala odnos majke i djeteta u jednoj šetnji gradom. Djeca su dobila čestitke koje su bojali, ali su i sama na zadanu temu mogla nacrtati što žele a pružila im se i mogućnost da se okušaju i u digitalnom crtanju. Svoje uratke poklonili su majkama za njihov dan.

Tijekom rada likovne radionice predstavljene su mlade likovne umjetnice: kiparica i slikarica Ana Čolaković i ilustratorica Diana Matković. One su na temu majke i djeteta naslikale slike i donirale ih Društvu Hrvatska žena.

„Upravo to je i naša misija, predstaviti stan u Zagrebu, koji postoji kako bi roditelji koji imaju oboljelu djecu od malignih bolesti, negdje mogli boraviti i biti uz svoju djecu, a kupnjom slika mladih umjetnica, donirate i pomažete rad Društva hrvatska žena“

Provođenje projekta „Umjetnošću do socijalne osjetljivosti u digitalnom okruženju“ je sufinancirao Grad Vinkovci.

Sandra Turić

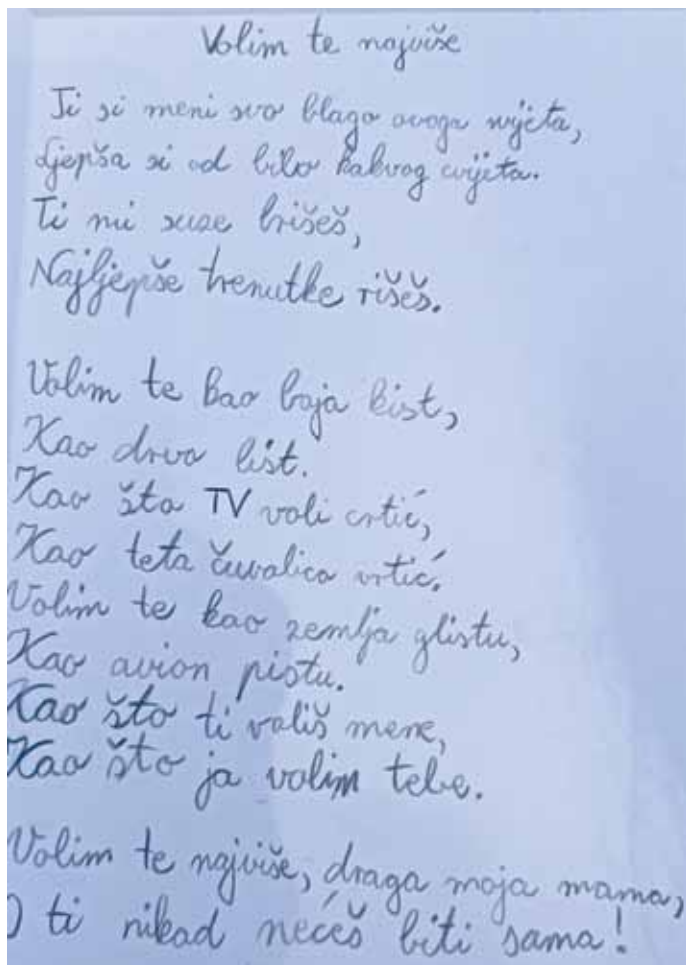
Proslava Majčinog dana PRIGODNO I DOJMLJIVO

Društvo „Hrvatska žena“ Vinkovci vodi posebnu brigu o proslavi Majčinog dana, koji se obilježava druge nedjelje u svibnju.

Ove godine više dana, bilo je lijepo i uspješno. Prvu subotu u mjesecu svibnju organizirali smo, u suradnji s Gradskim muzejom Vinkovci, dječju likovnu radionicu u njihovom atriju. Skupine djece iz osnovnih škola oslikavale su čestitke za majke i bake. Bilo je vrlo lijepih i uspješnih uradaka.

Uoči Majčinog dana, u subotu 13. svibnja, na Trgu Josipa Runjanina, Društvo je upriličilo nastup dječjeg zbora iz župne crkve Sv. Vinka Pallottija, pod vodstvom Mihaele Gjokaj. Dječji zbor izvodio je pjesme posvećene majkama. Naše članice su ispekale sitne kolače, umijesile tijesto za juhu i izradile zanimljive i korisne rukotvorine. Djela svojih ruku dijelile su posjetiteljima koji su u znak zahvalnosti dobrovoljnim prilogom nagradile njihov trud. Na sam Majčin dan organizirana je donacijska podjela ruža pred svim vinkovačkim crkvama. Za darovanu ružu građani su prema svojim mogućnostima ostavljali svoj prilog koji se namjenski troši za humanitarne potrebe Društva.

Nada Petrinović

Lucija Šibalić

Tribina-predavanje o Mariji Kumičić održala prof. Marija Burić NAJVEĆI ATRIBUT JE DOBROTVORKA

Pomno birajući sadržaje kojima će obilježiti Majčin dan članice Hrvatske žene bile su suglasne da se ovogodišnji organizira s nekoliko prigodnih događaja, a jedan od njih svakako je i tribina koja s odabranom temom uvijek privlači pozornost. Za ovogodišnju temu odabrano je predavanje o Mariji Kumičić, prvoj hrvatskoj novinarki, prevoditeljici, književnici, humanitarki i osnivačici Društva Hrvatska žena. Vrlo zanimljivo predavanje na tu temu, u prostorijama Društva, održala je prof. Marija Burić koja je, između ostalog, naglasila da je njezin najveći atribut bilo to što je bila dobrotvorka. Njezin karitativni i socijalni rad (zbrinjavanje ratne siročadi) obilježio je dobar dio njezinog života. Govoreći o njezinom književnom radu istaknula je njezinu zbirku pjesama u spomenarskom stihu, kuharicu koja je doživjela nekoliko izdanja i koja predstavlja vrijedno djelo, knjižicu iz 1903. godine koju je nazvala „žensko pitanje“,

časopis „Hrvatica“...“ Pero je bilo njezin glavni oslonac. Zanimljivo je da se predstavljala pseudonimima Enjuška i Marija Fortuna. Isto tako da je bila protiv prava glasa žena iako se u svojoj društvenoj djelatnosti zalagala za društveno organiziranje žena i njihovu što veću angažiranost u javnom životu, te da je 1821. godine osnovala narodno i prosvjetno društvo „Hrvatska žena“ i da je pokrenula obilježavanje Majčinog dana. Bila je jedna od prvih hrvatskih žena novinarki.“-rekla je Marija Burić prof. Dodala je da je Marija Kumičić kao članica stranke prava i gorljivi pristaša Ante Starčevića njegovala važnost odanosti hrvatskoj naciji, te naglasila da bi o domoljublju trebalo govoriti bez patetike. Na kraju predavanja prof. Burić pročitala je nekoliko poruka i misli „mudrih izreka iz naše književnosti“ koje je za spomenar pribrala Marija Kumičić. Ova hrvatska književnica, prevoditeljica, novinarka, publicistica, društvena i kulturna djelatnica i dobrotvorka rođena je u Varaždinu 1863. godine a umrla je u Zagrebu 1945. godine. Vezano uz temu tribine u prostorijama Društva postavljena je i izložba koju je priredila članica Zlatica Čakić. Predmete koji su podsjetili na vrijeme kada je živjela Marija Kumičić i koji su na neki način približili njezin lik i djelo, izložile su Zlatica Čakić, Ljubica Potočić i Milka Vida. Među izloženim predmetima našla se i „Nova zagrebačka kuharica“ koju je priredila Marija Kumičić, a koja je tiskana oko 1914. godine.

Milka Vida

ŠUMARSKI DANI U VINKOVcima

Naš grad je nakon dugih 20 godina imao tu čast, ove 2023.godine, da se u njemu održavaju „Dani hrvatskog šumarstva“. Manifestacija se održavala 2. i 3. lipnja, uz prateće 13. Državno natjecanje šumarskih radnika sjekača u organizaciji Hrvatskih šuma. Uz ovu manifestaciju, a uz pomoć Hrvatskih šuma, kao naših donatora i sponzora, imali smo i mi mogućnost sudjelovati u popratnim sadržajima.

Popratne sadržaje su sačinjavali razni OPG-ovi, štandovi i udruge sa rukotvorinama, a bila je organizirana i podjela čobanca građanstvu. Klaster „Slavonski hrast“ napravio je jednu terensku učionicu za djecu predškolske i školske dobi, kako bi se i oni educirali.

Svakako valja naglasiti da su štand za prezentaciju svojih rukotvorina Društvu „Hrvatska žena“ Vinkovci osigurale „Hrvatske šume“ Vinkovci.

Nekoliko članica od ranog jutra slagalo je rukotvorine društva na štand. Našle su se tu i umjetničke slike s likovnih kolonija, jastučnice, eko torbe, tjestenina s naših kulinarskih radionica, časopis „Hrvatska žena“, boce „obučene“ u šokačke rekle i majice, koje je za ovu prigodu pripremila, znalački posebnom tehnikom oslikala, naša članica Sandra. Štand je bio vrlo dobro posjećen i uz dobrovoljni prilog mnogi su postali vlasnici rukotvorina našega društva. Veseli nas što će neke od naših rukotvorina krasiti domove sudionika koji su na ove „Dane hrvatskog šumarstva“ došli iz raznih hrvatskih gradova.

Ivanka Klepić

LIKOVNI IZRIČAJI U OZRAČJU STOLJETNE HRASTOVE ŠUME

U svako doba godine šuma ima svoje specifične ljepote. Veličanstven prizor pruža zimi, poglavito ako je zavijena snijegom i injem. Isto tako i u jesen kada biva prošarana bojama jeseni, šarenilom raznolikog lišća. U proljeće, kada zelenilo drveća i pjev ptica bude u čovjeku ljubav prema prirodi, šuma mami da je barem tada posjetimo. Rano ljeto mirisima, koji tada postaju intenzivniji nego inače, a ljepota prirode poprima svoj puni sjaj, idealna je prigoda da se barem nekoliko sati provede u ambijentu koji nije svakodnevan, koji oplemenjuje i puni srca radošću. Sa svojim specifičnostima svako godišnje doba umjetnicima je izazov, neiscrpna inspiracija za stvaranje likovnih ili pak književnih djela.

Tek četiri kilometra udaljena od središta Vinkovaca park šuma Kunjevci (Stari Kunjevci) bila je idealno mjesto za organiziranje ovogodišnje likovne kolonije Društva Hrvatska žena Vinkovci. Lijep sunčan lipanjski dan, mir, tišina, stoljetna hrastova šuma u kojoj obitavaju jelen lopatar, muflon, srna, divlja svinja i druge životinje, pružila je umjetnicima i članicama Društva ugođaj koji se samo poželjeti može. Desetak umjetnika odazvalo se pozivu Hrvatske žene da sudjeluju u radu likovne kolonije i da svoje likovne uratke, rađena raznim likovnim tehnikama, daruju u humanitarne svrhe, za potrebe održavanja stana u Zagrebu u kojemu prema potrebi borave teško bolesna djeca i njihovi roditelji, te za palijativnu skrb. Domaćin su i ove godine bile „Hrvatske šume“-Uprava šuma Vinkovci koja se, kao pravi domaćin, pobrinula i za pripremu objeda. Bio je to dan za pamćenje i dan zahvale kako umjetnicima tako i „Hrvatskim šumama“ koji ovom ali i drugim gestama pokazuju senzibilitet prema potrebitima, poglavito bolesnoj djeci.

Milka Vida

Zlatni jubilej svećeništva mons. Tadije Pranjića DUBOKO UTISNUO SVOJA STOPALA NA ULICAMA NAŠEGA GRADA

„U ovoj crkvi sam prošao puno lijepih i sretnih godina i dana, ali i puno tragedija. Takav je bio život. Teško je zaboraviti nakon toliko godina boravka na jednom mjestu, čak 42-je. Sada kada sam u mirovini, sjećanja se često vraćaju, u njima sam često u mislima, obilazim ulice ovoga grada gdje sam duboko utisnuo svoja stopala koja neće izbrisati ni vrijeme ni kiše ni snjegovi.“ Bile su to riječi koje je emotivnim tonom izrekao mons. Tadija Pranjić na proslavi pola stoljeća svećeništva. Tim povodom u crkvi

sv. Euzebija i Poliona, 9. srpnja ove godine, u kojoj je na isti dan ali 1974. godine služio svoju prvu misu, okupio se veliki broj svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije, časnih sestara i vjernika koji su omiljenom župniku došli iskazati svoje poštovanje i zahvalnost za sve ono dobro što je tijekom svog životnog i svećeničkog vijeka činio za svoj vjernički narod, za grad Vinkovce i domovinu Hrvatsku. Euharistijsko slavlje pjesmom su uveličali članovi Mješovitog pjevačkog zbora „Sveta Cecilija“ pod vodstvom i orguljašicom Dubravkom Vukovarac. Članovi Udruge „Vinkovački šokački rodovi“, s predsjednikom Zvonimirom Liščićem, bili su spremni u narodne nošnje. Uz čestitke na zlatnom jubileju riječi zahvalnosti uputili su župnik župe sv. Euzebija i Poliona Florijan Kvetak, župnik Župe sv. Marka u Trnjanima velečasni Nikola Kaurin nekadašnji župni vikar u župi sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima, te u ime župljana Vinkovčanin Martin Mišković, u ime hrvatskih branitelja brigadir Petar Matanović i vinkovački gradonačelnik Ivan Bosančić. I u ovoj prigodi istaknut je doprinos što ga je župnik Tadija dao u vrijeme kada je bilo najpotrebnije, kada je Hrvatska bila napadnuta. Jedini je svećenik u Hrvatskoj koji je na vječni počinak ispratio najviše hrvatskih branitelja. Ožalošćenima je pružao riječi utjehe, podržavao ih u vjeri, nastojao sačuvati od napasti mržnje. U najtežim trenucima bio je uz svoj narod i svojim životom svjedočio o jednom bremenitom vremenu. Priznanje svećeniku koji je u ratnom području bio uz svoj narod i kojega je odgajao u miroljubivom duhu i vodio ga kao „dobri pastir“ odala je i bivša predsjednica Kolinda Grabar Kitarović koja mu je dodijelila odlikovanje Red kneza Domagoja s ogrlicom, za hrabrost i junaštvo u izravnoj ratnoj opasnosti, pružanje pastoralne i humanitarne pomoći hrvatskim braniteljima, prognanicima i obiteljima poginulih, zatočenih i nestalih tijekom i nakon Domovinskog rata. Govornici na ovom svečanom euharistijskom slavlju podsjetili su da je prečasní Tadija Pranjić u župi sv. Euzebija i Poliona proveo 42 godine, od čega je župnik bio 38, a kapelan 4 godine. Za to vrijeme obavio je 6816 krštenja, 2737 vjenčanja, sakrament potvrde primilo je 4790 krizmanika i na vječni počinak ispratio je na tisuće vjernika. Bio je dobar duh grada, istaknuli su. Da je tome doista tako uvjeralo se i Društvo Hrvatska žena Vinkovci i to poglavito tijekom akcije prikupljanja sredstava za kupovinu stana u kojemu po potrebi borave teško bolesna djeca i njihovi roditelji. U korist ove akcije naš Tadija, kako smo ga zvali, odrekao se jedne svoje novčane nagrade. Pratio je rad Društva i bio podrška u provođenju zacrtanih ciljeva ove vinkovačke udruge čija je orijentacija kršćanska. U prigodi proslave zlatne mise članice Hrvatske žene Vinkovci darovale su jednu sliku prečasnom Tadiji i zahvalile mu se na svemu onome što je učinio za ovo Društvo, te poželjele zdravlje u zasluženom mirovini.

Milka Vida

SJAJ ZVIJEZDE MARIJINOG DOMA

Obilježavanju 100.obljetnice djelovanja Služavki Malog Isusa u Marijinom domu u Vinkovcima prisustvovala i članice Hrvatske žene

Na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, 8.rujna ove godine, Sestre Služavke Malog Isusa u Vinkovcima svečano su obilježile 100.obljetnicu djelovanja. Tim povodom u dvorani novoizgrađene Gradske knjižnice i čitaonice održana je svečana akademija. Prigodne govore održali su mons. Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup, Franjo Orešković, zamjenik župana Vukovarsko-srijemske županije, Ivan Bosančić, gradonačelnik Vinkovaca i s.Marija Banić, vrhovna glavarica Družbe. Svi su oni, uz čestitke na obljetnici, istaknuli značaj pastoralnog djelovanja ove Družbe u Vinkovcima koju je daleke 1923.godine utemeljio vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler i koja je sve te godine stvarala „image“ grada Vinkovaca. U ovoj prigodi predstavljen je i zbornik „100 godina djelovanja Služavki Malog Isusa u Vinkovcima“ o kojemu su govorili povjesničarka dr.sc.Agneza Szabo i vlč.Florijan Kvetek, župnik župe sv.Euzebija i Poliona Vinkovci.

Tihana Papac

Govoreći o zborniku i autorima, uvažena povjesničarka Szabo spomenula je i našu članicu Milku Vida koja je autorica dva teksta u zborniku od kojih jedan pisanom riječju svjedoči o povezanosti Marijinog doma i Društva Hrvatska žena kroz duže vremensko razdoblje, a poglavito u vrijeme poslije Domovinskog rata kada se obnavljala teško razorena kapelica Male Gospe i kada su se članice svesrdno uključile u prikupljanje pomoći za njezinu obnovu. Održana je i premijera dokumentarnog filma „Sjaj zvijezde Marijinog doma“ redatelja Danijela Crneka. Svima koji su sudjelovali u obilježavanju ove obljetnice i koji su u dane rata i mira bili s njima, koji su im davali podršku i koji su dali doprinos da se ratom razorena kapelica i Marijin dom obnove, zahvalila se sestra M.Emanuela Pečnik, provincijska glavarica. U programu akademije nastupili su: Zbor sestara Služavki Malog Isusa, djeca Dječjeg vrtića Cvjetnjak Vinkovci, velečasni Mario Brkić s autorskom skladbom „Najbolji prijatelj“ i Folklorni ansambl „Lisinski“ Vinkovci koji se predstavio Bunjevačkim plesovima. Čestitajući obljetnicu provincijskoj glavarici u ime Društva Hrvatska žena jedna naša članica uručila je pri-

godan dar, zlatovez s likom Gospe. Nakon svečane akademije u vrtu Marijinog doma, u nazočnosti velikog broja vjernika, euharistijsko slavlje predvodio je je mons. Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup, a kojoj je prisustvovalo nekoliko naših članica. Za ovu značajnu obljetnicu Sestre Služavke Malog Isusa pripremale su se i trodnevnicom.

Milka Vida

Članice Društva Hrvatska žena Vinkovci i sestre Družbe Služavki Maloga Isusa u Vinkovcima NA DOBRO DRUGIH

U svojoj bogatoj povijest djelovanja i Društvo Hrvatska žena Vinkovci, čiji rad na našim prostorima datira od 1891.godine, koje nema političkog ni stranačkog predznaka i čiji je karitativni put prožet kršćanskim načelima, ali isto tako i Družbu Služavki Maloga Isusa koja ove godine obilježava 100.obljetnicu nazočnosti i pastoralnog djelovanja u Vinkovcima, zajednički karakterizira požrtvovna ljubav, činjenje dobra, bilo da je riječ o siromašnoj djeci, o starima i nemoćnima, obespravljenima, ili pak o kršćanskom odgoju, poučavanju u glazbi, u izradi ručnih radova itd. Mnogi Vinkovčani, a među njima su bile i još uvijek jesu mnoge članice Hrvatske žene, već od ranog djetinjstva vezani su uz časne sestre Marijinog doma. Posebice se to odnosi na taj dio grada u kojem se nalazi samostan sestara Služavki Malog Isusa. U povjesnici Družbe stoji da je prva štićenica staračkog doma pri samostanu bila svekrva jedne članice Hrvatske žene Vinkovci. Neke su kao male djevojčice pohađale dječji vrtić. Jedna naša članica primila je u kapelici Marijinog doma sakrament ženidbe, krstila kćerku. Obiteljska tradicija njegovanja zajedništva sa sestrama nastavila se upisom unučadi u vrtić. Neraskidive veze pojedinih obitelji i ove redovničke zajednice njeguju se desetljećima. Obvezatno se blagdan Male Gospe, kojemu je prethodila trodnevnica, slavio upravo u kapelici Male Gospe. Zajedništvo u njegovanju vjere, u ljubavi prema potrebitima, poveznica je koja je i danas vrlo aktualna i živa. Između ostaloga, svjedoče o tome i duhovne obnove koje se zahvaljujući susretljivosti sestara Služavki Malog Isusa, organiziraju upravo u Marijinom domu u Vinkovcima, u kapelici Male Gospe. Od početka svog osnutka, odnosno obnavljanja rada Društva, dakle od 1994.godine, članice Hrvatske žene Vinkovci prolazile su duhovnu obnovu i to prvotno u Slavanskom Brodu, u tamošnjem Marijinom domu gdje je duhovne vježbe vodio velečasni Ivan Šešo, a potom od 2013.godine u samostanu Marijinog doma u Vinkovcima. Sve do 2018. godine, uvijek u korizmi, kapelica Male Gospe bila je mjesto gdje su članice zajedno sa svojim duhovnikom velečasnim Markom Bubalom, dugogodišnjim tordinačkim župnikom, sada u mirovini, duhovno osnaživale svoj život. Kapelica Male Gospe

bila je mjesto razmatranja, svete mise, križnog puta. Te duhovne obnove pamte se kao izuzetni susreti. Sestre nisu krile zadovoljstvo što se za jedno ovakvo duhovno osnaživanje hrvatskih žena odabire Marijin dom. Skromne, požrtvovne, samozatajne, jednostavne i nadasve susretljive kada su u pitanju potrebiti, dočekivale su članice ove vinkovačke udruge raširenih ruku. Domaćinski, dobrotom svog srca, u prostorijama samostana, prije odlaska u kapelicu, poslužile bi kavu i čaj i popričale sa članicama Hrvatske žene. Svjedočile su svoje poslanje i izgovorenim riječima snažile potrebu prevladavanja eventualnih životnih nedaća uz Božju pomoć. Povezanost članica Hrvatske žene i sestara Marijinog doma očitovala se i nakon Domovinskog rata kada je trebalo obnoviti Marijin dom, samostan i kapelicu Male Gospe. U kolovozu, rujnu i listopadu 1991. godine pripadnici pobunjenih Srba i JNA granatiranjem teško su oštetili samostan, kuću i kapelicu. No, neprijatelj, kojemu ništa nije bilo sveto, pa ni sakralni objekti, nije uništio volju i odlučnost da se krene ispočetka, da se obnovi uništeno i da ova redovnička zajednica nastavi vjerno slijediti put Isusa Krista, na dobro drugih.

Članice Hrvatske žene sudjelovale su u akciji animiranja vjernika za pomoć i prikupljale su novčana sredstva za obnovu, posebice krovišta kapelice Male Gospe. Sestre iz Marijinog doma u 100-godišnjem djelovanju u Vinkovcima duboko su utkane u život puka-vjernika posebno dijela grada u kojemu se nalazi samostan i kapelica sestara Služavki Malog Isusa, ali isto tako i u život brojnih građana drugih gradskih područja kojima Marijin dom predstavlja sinonim za dušobrižništvo, za duhovne vrijednosti i blagodati koje nesebično darivaju malenima i potrebnima.

Milka Vida

Projekt „Volonteri u palijativnoj skrbi“

Projekt „Volonteri u palijativnoj skrbi“ financirala je Vukovarsko srijemska županija i provodio se tri mjeseca. Cilj projekta bilo je poboljšanje kvalitete života osoba u palijativnoj skrbi i njihovih obitelji. Tijekom trajanja projekta educirano je šest volontera koji su prošli sedam radionica u trajanju od 21 sat s temama iz palijativne skrbi. Teme radionica bile su slijedeće: „Što je palijativna medicina?“, „Komunikacija u palijativnoj skrbi“, „Prepoznavanje najčešćih simptoma u palijativnoj skrbi“, „Holistički pristup palijativnom pacijentu“, „Uloga volontera u palijativnoj skrbi“, „Uloga socijalnog radnika u palijativnoj skrbi“ i „Žalovanje“. O ovom projektu javnost je bila informirana putem društvenih mreža i promotivnih letaka. Nakon uspješno završenih svih sedam radionica uslijedila je svečana dodjela potvrdnica svim polaznicima edukacije, koji su nakon toga aktivno uključeni u palijativni tim i skrb za palijativne pacijente.

Hermína Fridl, mag.med.techn
Voditeljica projekta „Volonteri u palijativnoj skrbi“

Projekt: Unapređenje zdravlja i kvalitete života žena i starijih osoba u Vinkovcima

Krajem rujna ove godine počela je provedba jednog vrlo korisnog projekta, poglavito kada su u pitanju osobe starije životne dobi, projekta "Unapređenje zdravlja i kvalitete života žena i starijih osoba u Vinkovcima". Voditeljica ovog projekta bila je Jasminka Parat. Aktivnosti koje su se provele u okviru projekta bile su: Nordijsko hodanje, radionica "Mentalnog zdravlja" i radionica "Digitalizacijom do informacija, znanja i bolje uključenosti". Treba naglasiti da su sve radionice bile besplatne i da su bile namijenjene osobama starije dobi 65+. Voditelj radionice Nordijskog hodanja bio je Vedran Herceg, magistar kineziologije. Radionica se provodila svakog ponedjeljka i srijede od 16 do 17 sati, i to šetnicom uz Bosut od parka Lenija do Kanovaca i natrag, dužine oko 3 km. Radionica je trajala od 25. listopada do 20. studenoga ove godine. Radionice „Mentalno zdravlje“ održavale su se od 25. listopada do 29. studenoga u poslijepodnevnom satima. Tema prve radionice bila je: „Kako se nositi sa stresom?“. Potom je uslijedila radionica s temom „Kako prihvatiti novog sebe – promjene koje donosi zlatna doba?“, te radionice s temama „Samoća“ i „Kako brinuti o svom mentalnom zdravlju?“. Voditeljica svih ovih radionica bila je Ana

Majdančić, profesorica psihologije. S ciljem stjecanja znanja i vještina za korištenje računala/mobitela/tableta u svrhu poboljšanja informiranosti, komunikacija i korištenja dostupnih digitalnih usluga, također u listopadu i u studenome, provedena je i radionica „Digitalizacijom do informacija, znanja i bolje uključenosti“ koju je provodilo Učilište Cibalae u prostorijama Tehnološkog parka Vinkovci.

*Jasminka Parat
voditeljica projekta*

Akcija besplatnog mjerenja krvnog tlaka i glukoze u krvi

Društvo Hrvatska žena je udruga čiji se aktivnosti temelje na humanitarnom radu u vidu radnih sekcija i akcija po raznim grupama koje provode članice u vidu volontiranja. Tako postoji i akcija dobrovoljnog mjerenja krvnog tlaka i glukoze u krvi koje je organizirana jednom mjesečno.

Putem e-maila i facebooka, te osobno, o provođenju akcije obavještavaju se članice udruge i drugi korisnici. O datumu akcije nastojimo sve članice informirati, a mjerenje se provodi u prostorijama društva Hrvatska žena određenog datuma u mjesecu u trajanju od sat vremena. Jedan je to od načina kojim se vodi briga o zdravlju članica i drugih građana koji se odazovu pozivu. Tako otkrivamo povišeni krvni tlak i glukozu u krvi te u slučaju povišenih nalaza preporučujemo posjet obiteljskom liječniku. Cilj nam je humanitarnim radom i ovakvim akcijama pridonijeti zdravlju naših članica i drugih sugrađana kako bi sa što manje zdravstvenih rizika dočekali treću životnu dob.

Ljubica Cigić

Tjelovježba

Društvo „Hrvatska žena“ kao humanitarna udruga ima više dobrih aktivnosti i pomaže ne samo potrebitima, nego i svojim članicama i ženama svog okruženja.

Zato, moram istaknuti da, osim što organizira i provodi brojne humanitarne akcije, planom rada provodi i različite rekreativne aktivnosti za svoje članice i sve druge koji se žele uključiti u ovu korisnu aktivnost. Temeljem znanstveno potvrđenih istraživanja prema kojima je utvrđeno da je kvalitetniji život starijih osoba izravno povezan s razinom dnevne tjelesne aktivnosti, odnosno da osobe koje ostaju tjelesno aktivne imaju manje zdravstvenih tegoba nego što bi odgovaralo njihovim godinama, unazad nekoliko godina u okviru društva organizira se tjelovježba. Za sada redovno održavamo, dva puta tjedno tjelovježbu i također dva puta tjedno nordijsko hodanje uz budno oko naših profesora i stručnih suradnika -volontera.

Članice naše udruge koje redovno vježbaju, rado dolaze na aktivnosti, vrlo su zadovoljne, jer se poslije vježbe bolje osjećaju, vesele su i druženje im, na ovaj aktivan način godi.

Rekreativne aktivnosti gimnastike održavaju se u prostorijama društva, a nordijsko hodanje obično se prakticira na našoj gradskoj šetnici, uz Bosut. Ovakve aktivnosti su poželjne zbog boljeg zdravlja, pokretljivosti, druženja i lijepih trenutaka koje naše članice imaju na ovim druženjima, a što nije zanemarivo.

Nadam se da ćemo imati i drugih dobrih aktivnosti, jer smo udruga koja vrijedno radi i rado surađujemo sa svima koji to žele.

Kata Šarić

POČUJTE

Čujte slavu imena Gospodnjeg
počujte sunce kako tiho svira.
Kliknite mrazu
koji nas podsjeća kako hladno može biti,
kako se obrazi zažare
hodeći napravljenom stazom,
a otpali listovi smežurani pod nogama
lijepo se za obuću
u bljesku
jasnoći zore dolaziš
u titraju oka koje boje vidi
prštiš u sjaju novoga jutra
sjaju koje sunce ostavlja na uveloj travi
okovanoj mrazom.

Jadranka Radović

SLOBODA

Sloboda si
koju žudimo osjetiti.
Sloboda si
koja teče kao krv u mojim venama
i ništa ju zaustaviti ne može.

Sloboda si
kao otkucaj moga srca koje ti se tiho klanja,
u nedostojnosti svoj,
u živosti novoga dana,
na slavu Tvoju.

Jadranka Radović

PREMETAJNI REBUS (prigodna čestitka)

2-5-3-6

5	9	4	8	15	12	6	14	11	2	13	7	3	10	1	16
---	---	---	---	----	----	---	----	----	---	----	---	---	----	---	----

KVADRAT 7X7

1	2	3	4	5	6	7
2			—			
3						
4						
5						
6						
7						

A, A, A, ČI, DA, E, JA, KA, KA, KE, KI, KIR, KLI, LE, MA, MAR, NE, NI, RA, RA RIJ, TAR, ZA, ZA.

VODORAVNO I OKOMITO: 1. Ženka psa jamara, jamarica, 2. Potopljen đerdapski otok, 3. Manikura, 4. Tjelesna nepokretnost, akinezija, 5. Ispaljivač protugradnih raketa, raketaš, 6. Rekreativci sa slike, 7. Terasa za zračne kupke (lat.).

PREMETALJKA

Svaki STVOR SE VOLI, mati zabaviti dana ovog i veselo dočekati prve sate ljeta novog.

MIJENJALJKA

S „M“ sam sladak svima,
S „L“ me ima zima.

INDIREKTNA LAŽ (1 - 3)

Ž nema kvačicu, a

DODAVAJKA

Kad je zimi hladno
prija napitak taj.
Kad moralno kloneš,
pij ga – živnut ćeš, znaj!

ŠALJIVA PREMETALJKA

Telefonom zovnuh stričeka pingvina
na sjevernom polu gdje vlada bjelina.
Jao, muke ljute, nasto KRATKI spoj,
ne dobih pingvina... Možda krivi broj?!

MAGIČNI ŠTIT 6X8

	1	2	3	4	5	6
1						
2						
3						
4						
5						
6						

DAN, GO, I, JA, JANS, JE, ME, MO, MOST, NI, NJE, PA, RI, SI, SNJE, VAC, VI, VIĆ, VO, ZRI.

VODORAVNO I OKOMITO: 1. Zagrebački trg i park, 2. Njemoća, njemota, 3. Lik na slici, 4. Pamćenje, 5. Pok. književni kritičar, esejist i anglist, 6. Kartaška igra za samce.

Rješenja:

PREMETAJNI REBUS: Sretna nova godina!; PREMETALJKA: Silvestrovo; KVADRAT 7x7: jamarka, Ada Kale, manikir, akineza, raketaš, klizači, aerarij; MIJENJALJKA: med – led; INDIREKTNA LAŽ: zima; DODAVAJKA: čaj – očaj; ŠALJIVA PREMETALJKA: Arktik; MAGIČNI ŠTIT 6x8: Zrinjevac, nijemost, snjegović, memorija, Ivo Vidan, pasijans.

SKANDISMJERKA

	OEPLATA	GIOCONDA	ANGOLA	KRASOPS	MARIS	AORTA	BAČIN	ASIRIA												
MAKARSKA ASTRONOM	M							A												
ONIKS SLABINAC					O	A		S												
KABIŽA GOSPIČKA	K		A																	
ZGODA					Z															
TIRANIA						T														
SNAGA		S																		
NICOLAS							N													
KLOTO ANDORA			K					A							PASJA	SILAD	KAPLANI	ASUAN	KLUPKO	RADOSLAV ROGINA
ANOLADA		G																	K	A
RAPORT	O		R							S										
MIKARA GITARA			A				B							G						
PORFIRO	P																			
REALIA DEBLO							R					D								
ADELA				K									A							
AROMA SANAK					M			A	S			A		R						
ADRIJANA SKALA	A							A	P	S	K									

U lik su upisana početna slova svih riječi kojima morate odrediti smjer pružanja. Početno slovo svake od riječi je uvijek u jednom od smjerova koji vode iz opisnog polja u koje je riječ upisana. Kada ispravno riješite skandismjerku, u posebno označenim poljima nalazi se konačno rješenje: naziv slike u izrezu, autora Frane Rožmana Brke.

Autor enigmatike: Srebrenka Takšić

Keksići s bademima i pistacijama

- 170 g cjelovitog brašna
- 80 g kokosovog šećera
- 1 žličica sode bikarbone
- 1/2 žličice soli
- 2 jaja
- 1/2 žličice ekstrakta vanilije
- 30 g prženih oguljenih badema
- 30 g oguljenih nesoljenih pistacija

PRIPREMA

Zagrijte pećnicu na 180 °C. Pleh obložite papirom za pečenje. U jednoj zdjeli pomiješajte brašno, kokosov šećer, sodu bikarbonu i sol. U drugoj mikserom izmiksajte jaja dok ne postanu pjenasta. Ulijte ekstrakt vanilije. Mokre sastojke dodajte u suhe i mijesite rukama dok ne dobijete ljepljivo tijesto. Dodajte bademe i pistacije. Ruke namočite vodom, pa od tijesta radite kobasice. Pleh obložite papirom za pečenje, stavite na njega kobasice i pecite otprilike 40 minuta. Izvadite iz pećnice i pustite da se ohladi otko pet minuta (pećnicu ostavite uključenu). Kobasice režite vrlo oštrom nožem na kriške koje ponovno stavite na papir za pečenje i pecite dvadesetak minuta. Ohladite na rešetki.

Išleri s orasima

- 140 g maslaca
- 200 g oštrog brašna
- 3 žlice kakaa u prahu
- 70 g šećera u prahu
- 1 žutanjak

Krema

- 2 jaja
- 1 žutanjak
- 2 ravne žlice škrobnog brašna
- 150 g šećera u prahu
- 1 vrećica vanilin-šećera
- 100 g maslaca

Glazura od čokolade

- 100 g čokolade za kuhanje
- 1 žlica maslaca
- 20-ak lijepih polovica oraha

PRIPREMA

Od svih sastojaka umijesite tijesto i razvaljajte ga na pobrašnjenoj podlozi na oko 0,5 cm debljine. Okruglim kalupom ili čašom režite krugove i slažite ih na pleh obložen papirom za pečenje. Pecite na 180 °C 15-ak minuta. Za kremu, osim maslaca, pjenasto izradite sve sastojke i kuhajte ih na pari dok ne postane gusta. Ostavite je da se ohladi. Izmiješajte maslac pa ga dodajte kremi. Na polovicu keksića namažite kremu. Drugu polovicu keksića umačite u glazuru koju izradite tako da na pari otopite čokoladu pa u nju umiješajte maslac. Dok je glazura još mekana, na nju naljepite polovicu oraha. Polovice s orasima lijepite na polovice s kremom.

Časopis Društva „Hrvatska žena“ Vinkovci - Izdavač: Društvo „Hrvatska žena“ Vinkovci, Trg Josipa Runjanina 10, Vinkovci
Za nakladnika: Ljubica Potočić
Glavne i odgovorne urednice: Ljubica Potočić i Milka Vida
Fotografije: Zvonimir Tanocki, Jasminka Parat, vlč. mr.sc. Mario Brkić, Sandra Turić i Ljubica Potočić
Grafička priprema i tisak: Tiskara Mar-tis Vinkovci - Naklada: 200 kom